

visoko nemški okrajni zastop v Ptujju spet prav „liberalno“ izvolil v okrajni šolski svet za Ptujski okraj. M. domov prišedši se je grozil, da bode sedaj krajni šol. svet „mores“ učil. Pa kljubu temu je pravica zmagała. „Ober baumeister“ je pravdo zgubil. Delegirana je bila od Celjske nadsodnije za to c. kr. sodnija v Ptujju; ta je popolnoma potrdila vse tirjatve računskega odseka. M. je apeliral na c. k. deželno sodnijo v Gradec; tudi tam je padel. Zdaj še spet ponudi „dobro pogodbo“ kraj. šol. svetu pri sv. Vrbanu. Pa nikdo ga ni več poslušal. Grozi še se enkrat, da bode iz nova dal preiskati celo zadevo računsko. Sodnija mu obrok dovoli. — Na „Treh kraljev“ den dobi krajni šol. svet naznanilo c. k. fin. prokuratorje, da je obrok dotekel in M. pravdo popolnoma izgubil. V štirinajstih dneh mora plačati šolsk. zavodu 1079 gld. 24 kr. in obresti 118 gld. Zraven tega še vse tožbinske stroške, ki so pri fin. prokuratorji sami nad 78 gld. — Če ne plača pride pa na boben! Tu je spet nov dokaz, kake so naši liberalci in sploh prijatelji nemškutarije! In take može volijo udje okraj. zastopa Ptujjskega med svoje ude!

Iz Podove. (Vprašanje.) V Podovi je pretekla triletna doba za župana že dne 2. avgusta 1887 ali imeli smo še le dne 12. decemb. l. l. volitvo za občinski odbor. In kaj je kje sedaj uzrok, da ni volitve za župana? Jaz vem, da je c. kr. okrajno glavarstvo v Mariboru naročilo, naj se stori volitev, saj ni nobenega uzroka zoper njo. Mili se pač našemu županu pustiti svoj smolnati sedež ali kali? M. D.

Od Slovenjgraškega okraja. (Čudna izvolitev.) Okrajni šolski svet Slov. gradca je volil pri zadnji seji šolskega nadzornika za šolski svet občino Šentiljske ali čudno, volil je moža iz Šmartinske občine, okolice Dobrova. Le ta pa še dozdej ni v Šent-Ilj všolana. — Tedaj ti gospodje niso v Šentiljskem šolskem krogu našli moža, ki bi bil za ta posel sposoben! Kaj takega še naši nasprotniki niso nikdar storili! To je sramotno.

„Eden volilcev.“

Iz Vojnika. (Mlačnost.) Stanku Vrazu, maloštirskemu rojaku, je bil pregled vslov. prihodnost tako meglen in mračen, da se je odpovedal vsej nadi o združenih Slovencih, ker si jeden milijon Slovencev ni možen vtemeljiti lastnega slovstva. Naš narod je dospel že visok grič v svojem slovstvu; kar najedenkrat, (bodi Bogu potoženo), obstaja... Imeli smo izvrstne lep-slovne liste ali razen „Ljubljanskega zvana“ se ni nobeden vzdržal. „Kres“, jedin znanstven list naš, umrl je; „Slovan“, jedin ilustrovan list, umrl je. Lastniki teh listov imajo pa skoraj vsi, poleg svojega rodoljubnega truda, še gmotno škodo. Vse to pa najbolj zavoljo mlačnosti narodnjakov. Poznamo može, dasi so trdnostali,

značajni Slovenci, vendar med svojimi osmimi, devetimi listi, naročujejo komaj po — dva slovenska. — Res se najdejo rodoljubi, ki vse storijo, kar morejo; večina pa je preveč mlačna. Ako bo tako zanaprej, bodo se pokazali žali-bog še prehudi nasledki našemu narodu. Bog, da bi ne bilo potreba nam trkati tedaj na prsi: „Mea culpa; nostra culpa“. — Ne vem, ali se zima po mrzlih srcih ravna, ali srca nekaterih po mrazu zimskem; to pa je resnično, da je okolu novega leta bivalo v strašanskem soglasju. — Kateri pa so obdržali prav vroče srce, njim pa osoda ni dala gmotnih moči, ga pokazati. Quidam.

Politični ogled.

Avstrijske dežele. Pismo svitlega cesarja do grofa Taaffe skliče drž. zbor na sredo, dne 25. januarija v posvetovanje. Kakor je podoba, pride nova postava v razprave gledé ljudskih šol. Da se taka sklene, želé sicer vsi konservativci, najbolj pa hodi za njo nemškim, kaj-ti le ti čutijo najhuje, da je doslenja ljudska šola medverska. — Semtertje se sliši, da hoče grof Taaffe v ministerstvo vzprejeti še dr. Schmeykala, vodjo kujavih Nemcev na Českem. Ako jih spravi — Nemce in Čehe — tako pod en klobuk, naj že bo, toda mi ne verjamemo, da mu to obvelja. — Večina odseka, ki ima v štaj. dež. zboru v rokah ukaz ministra za pravo vodje gledé slov. vpisovanja v zemljiške knjige, predlaga zboru, naj dež. odbor toži g. ministra pri drž. sodišču. Sirota g. minister, sedaj bodo pa po njem! — Železnico Poličane-Slatina je padla v graben, dež. zbor ni postavil za-njo nič več podpore. G. dr. Jurtela je predlagal, naj se postavi za to leto še 600.000 gold., a dež. zbor ni bil njegovih misli. — Na pivo plačuje se poslej dež. priklada, kacic 70.000 gold. pride s tem v deželno kaso. Čudno, da so bili pri tem nemški kmečki poslanci zoper to priklado, ali bi pa mesto nje naj zopet zemljišča, torej samo kmetje plačevali? — Koroški dež. zbor je dovolil 20.000 gold., naj se naredi troje ubožnic, to je hiš, v katerih bodo imeli ubožci svoje zavetje, ime jim pa bode 1., 2. in 3. Franc-Jozefova ubožnica. Isti dež. zbor je vzvišal ljudskim učiteljem plače in čudno, nima prav nič zoper to, da se ženijo učiteljice, učiteljem pa poje hvalo, češ, da se nosijo prav — to je, da nosijo rep — nemškutariji. — V Borovljah je sedaj dovolj dela, kajti naročenih je pri tamošnjih puškarijah več reči za puške repetirke, ki jih dobode c. kr. vojaštvo. — V Ljubljani in po bližnjih vaséh razsaja huda bolezen, osepnice, ter sega precej gosto po otroke, pa tudi odraslim ne prizanaša. — Tudi po Kranjskem stavi se novih šolskih poslopij in menimo, da ne več, kakor jih je treba,

vse eno pa še preveč za obč. kaso. Tako n. pr. jemlje Višnjagora 55% na drž. davek, to pa, ker ima novo šolsko poslopje. Seveda, brez nič ne postavi se nič, tedaj tudi šolsko poslopje ne. — Iz Gorice pride g. dr. F. Kos, prof. na ženskem učiteljskem, v Koper na moško učiteljsko. Ta prestava je nekako zoper navado, ali se jim pa ne kaže kje g. profesor preveč Slovenca? — Prvi teden tega leta je umrlo v Trstu 105 ljudi, 52 moških in 53 ženskih, lani pa jih je v isti dobi bilo 114 umrlo. — V dež. zboru v Poreču je ital. večina istotako zoper uredbo ministra gledé na slov. vpisovanje v zemljiščne knjige, kakor je pri nas nemška. — Madjarski vladi mesto Zagreb ne voli po volji ter gleda še ona potlej strožje na uradnike, češ, da volijo oni zoper njo. Ljubi Bog, pa je to potlej tudi v resnici velik greh! — V ogerskem drž. zboru boji se vlada, da jej bode trpkih besedi od nasprotne stranke a misli si: Beseda še ni nikogar ubila, ter dela pridno naprej — dolgé, to se pravi, če še ji hoče jud kaj dati. Sedaj pa odkimava že tudi ta ter ji ne odpré več iz lehka svojih žepov.

Vunanje države. Kar je bilo tako srečnih, da so bili lahko vpricho pri zlati maši sv. Očeta, vsi vedó le eno — to, da se ne da izreči, kaj so čutili tisto zlato uro v svojem srcu. Lehko se umeje, da še prihaja vedno tujcev v Večno mesto, da se pokloni sv. Očetu. — Kralju ital., Umberto, je, to si mislimo lahko, v tem težko pri srcu, saj vidi, da je tu na poti ali kaj si hoče? Nekoliko odškodnine je bilo za-nj v ponedeljek, dne 9. januarija. Obhajali so obletnico smrti Viktorja Emanuela in prišlo je veliko ljudi na grob tega kralja, pod katerim je prišel Rim v roke Italije, ter postal nje glavno mesto. — Sedanji predsednik francoske republike ne dopade več nekaterim možem in zakaj ne? Storil je pregreho strašno, sv. Očetu je čestital, tedaj pa je storil nekaj, kar so storili nejeverci ali krivoverci, toda kat. Francija bi ne bila smela! Ubogo ljudstvo, ki sluša na take ljudi. — Anglija nima še volje dati irskemu ljudstvu pravic, kakor jih mu je treba, da še ostane katol. ljudstvo. Že ednajst irskih poslancev sedi pod ključem, češ, da so oni krivi, če se ne uda še irsko ljudstvo. Bog naj ubogim Ircem že preloži kmalu ta težek križ, ki jim leži že 300 let na ramenih! — Belgija ima v Indiji veliko naselbin in za nje jim je treba vojakov. Domačih pa se jim zdi škoda, zato najemajo tuje vojake, kjer jih pač dobé. Sedaj pa so prišli Nemci jim na sled, češ da jemljejo tudi iz Nemčije mladeničev med svoje vojake. To se ve, da se godi le za drag denar, vse eno pa je za to huda jeza v Nemčiji. No bode pa že bolje! — Bismarck tirja sedaj bojda 100 milijonov za vojaštvo in kaže se po tem takem zmerom bolj, da je le on kriv krika o bližnji

vojski. Mož hoče pač poslancem tako izviti teh „lumpastih“ milijonov. — Rusi so z novim letom za 13 dni pozneji, kakor mi in so imeli torej še le dne 13. t. m. novo leto. V ta den so pričakovali, da dade ruski car kje kako na znanje, hoče-li vojsko, toda car ni ustregel ljudem, kajti ni jim še besede črhnil ni o vojski ni o miru. — Mladi bolgarski kuez, princ Koburški, nima več upanja, da se še vzdrži dalje na knežjem stolu in sam bi bojda veliko dal, ko bi mogel iz lepa — oditi. To je škoda za tamošnje katol. ljudstvo. Vse kaže na to, da je bila zadnja ustaja zoper princa nevarniša, kakor je bila skraja podoba. Sedaj je zopet tiho po Bolgariji, ali sam večni Bog zna, kako dolgo. — Turčija išče denarja, toda nikogar ne najde, da ji ga zaupa. To je za tako državo velika situoba. — Iz Abesinije ni novih poročil in ni verjetno, da bi se zgodilo ondi že kmalu kaj. — Lepo vezilo so dale sv. Očeta žene v Braziliji — 250 sužnjev. Odkupile so jih ter jim dale proste roke — na čast in iz ljubezni do sv. Očeta.

Za poduk in kratek čas.

Štirnajst dni širom sveta.

(Dalje.)

Na desnem bregu Moldave je novo, na levem bregu staro mesto. V starem mestu je pot, ki drži na Hradšin hitro od pobrežja nekoliko, a potem zmiraj bolj napeto. Ko sem šel po bregu gori se je dež ponujal, toda ni mogel kaj prida opraviti, ker solnčni žarki so mu megle pretrgali in prevrtali, in candrave megle so se potem rajši za bregovi poskrile.

Pred kraljevim gradom kupim smodk, seveda dragih, a ne da bi jih kadil in dobri. friški zrak s smrdečim dimom okužal, toti greh imajo tabakarji na vesti, ampak da denarje izmenim, ker nisem niti krajcarja drobnih gleštal. In prav sem storil; zakaj ko bi človek v kraljevem gradu in v stolni cerkvi sv. Vida po debelem denarje delil, bi ga precej slekli, da še domu ne bi mogel.

V kraljevem gradu je namreč pri vsakem yhodu in na vsakem voglu strežaj, čegar suk-nja in hlače so z zlatom in srebrom obšite, in v stolnici postaja po cerkvi menda pol ducenta mežnarjev, ki nosijo prav take talarje, kakor pri nas duhovniki, in vsi ti so pripravljeni, da spremljajo tujca, če mu le migneš, in ti razlagajo zgodovinske znamenitosti bodi-si kraljevega grada, bodi-si stolne cerkve. To so vam pravi kolednjaki, ki svojo pesen, katere so se enkrat na pamet naučili, zapojejo, potem pa čakajo, ali bo kaj — vrgla.

Okoli velikanske stolice sv. Vida je vse živo delalcev in vse polno kamenja in lesovja.